

duhovniki v duhovskih oblekah! Pa tega ne razumem, da sedaj radičevci in demokratarji tako hvalijo to ljudstvo in duhovnike, pri nas pa je že ogenj v demokratski strehi, če kak gospod duhovnik politično sodeluje!»

»Ti ne razumeš tega, prijatelj? To je tako-le: Veliki kmetijski pokret v Rumuniji jim naj služi v to, da bi naše kmete nahujskali, da zapuste sedanje svoje stališče in zopet padejo v tisto nerazsodnost, kot se jih je polotila v dnevih revolucije in leta 1920, ko so sedanji demokratarji spravili na svet maskirano samostojno kmetijsko stranko. Njihova gesla pa danes ne najdejo več odmeva med kmetijskim ljudstvom, ker kmet danes vidi, da je tudi slovenski duhovnik v veliki večini danes še — edini prijatelj kmetijskega stanu v Sloveniji!»

»Jaz pa to mislim,« je dejal radičev, »da bi bilo prav, če to pot ubogamo tistega P., ki piše, da po vzgledu rumunskih kmetov — stojimo zvesto v boju na čelu s svojimi prijatelji katoliškimi duhovniki, saj nas bo moral potem pohvaliti kot je hvalil rumunske kmete!« —

»Tako, tako,« so dejali kmetje in se posmejovali radičevsko-demokratski kratki pameti. —

V NAŠI DRŽAVI.

Vedno več avtonomije. V naši državni politiki je končno začelo zmagovati načelo, ki ga je naša stranka od začetka zastopala, da nesrečni centralizem ubija vsak napredek naše države. Vsi, ki niso verjeli besedam, gledajo sedaj dejanja centralističnega razdejanja. Sedanja vlada, v kateri je tudi SLS, pa je načela tudi to vprašanje. Načela ga je najprej s tem, da pomaga oblastem do razvoja. Začela je s tem, da je čim več poslov iz ministrstev prenesla na oblastno skupščino. Sedaj to delo nadaljuje. Posamezni ministri so že izdali osnutek, kako in kaj naj se prenese še na delokrog oblasti in velikih županstev. S tem korakoma, a stalno prihaja ono, za kar smo se zvesto borili, prihaja — avtonomija. Morda ima SLS s svojim voditeljem dr. Korošcem ravno zaradi tega tolik ugled, ker je vsa leta povdarjala to, kar se sedaj izkazuje kot edino zdrava in napredna državna politika.

Dober in moderen zakon, taka je sodba celo »Jutra« o novem državljskem zakonu, ki ga je predložil notranji minister dr. Korošec. Vlada pripravlja celo vrsto novih zakonov, ki bodo tvorili podlago pravega reda v državi.

Finančni minister v Londonu. Te dni je finančni minister v Londonu uredil vse potrebno za posojilo. Velik kredit ima sedanja vlada, ko ji niso italijanske intrige in neumna ter veleizdajalska gonja Radiča in Pribičevića zoper posojilo, mogle škodovati pritem velikem delu, kot je najetje tega posojila, ki bo prine-

sel v državo veliko zaslužka in ustvarjal on gospodarske dobrine, ki služijo za blagostanje naših dežel.

Novo vlado — ni. Ker opozicija že skoro pol leta napoveduje vsaki dan novo vlado, so se ljudje že tako navadili na to, da ne bi mogli tem napovedim pozneje kedaj verjeti, ako bi res prišlo do izpremembe v vladi. Dejstvo pa je, da sta Radič in Pribičević izključena za dolgo, dolgo dobo iz položaja — stopiti v vlado.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Kmetijski punt v Rumuniji. Na prvo nedeljo v maju so se vršila v Rumuniji velika zborovanja kmetov. Na shodih je bilo po deset tisoče ljudi, v Albi Juliji celo do 250.000. Kmete so na shod pripeljali po večini duhovniki, ki stoje tudi tam na čelu ljudstva v borbi za njihove pravice. Vlada se je bala nasilja, se je bala, da bodo kmetijske množice vdrle v mesta — in se polastile oblasti. Kmetje tega niso storili, ker so prišli na shode neoboroženi. Kmetijski punt v Rumuniji je bil le trenuten, pa silno glasen protest zoper krivice, ki jih tam kmetijsko ljudstvo trpi. V Rumuniji je sedaj popolen mir.

Princ Karol in kmetijski punt. Bivši prestolonaslednik Rumunije princ Karol biva na Angleškem. Hotel pa je izrabiti ta velika kmetijska zborovanja zase, da bi zopet prišel nazaj na prestol. Toda kmetje so izjavili, da se borijo za svoje in ne za njegove pravice. Angleška vlada pa je princa Karla dala izgnati iz Angleške.

Egipt in Angleška sta se pobotala in je upati, da prenehajo sovražstva, ki so grozila s krvavim obračunom.

Mehika se je utrudila? Ker prihajajo iz celega sveta protesti zoper krvoločno preganjanje kristjanov v Mehiki, se je Calles zdrznil in je po zastopniku vlade ponudil — spravo. Toda ta sprava more biti v tem, da on — izgine! Pričakovati je zato, da bo tiran Calles moral pustiti vlado.

Vojska na daljnem vzhodu. Na Kitajskem se je začela vojska. Najprej je bila domača državljanska vojna med posameznimi generali. Zdaj pa je posegla vmes Japonska. Pravi, da mora očistiti življenje in premoženje onih Japoncev, ki so na Kitajskem. Japonska pa je prišla s tako veliko vojsko, da se je takoj lahko sumilo, da si hoče osvojiti deželo. Seveda je Amerika postala ljubosumna in je tudi ona poslala svoje vojne ladje v kitajske vode. Kitajski generali pa se nameravajo pobotati in napraviti skupno fronto proti Japoncem. Verjetno pa je, da jim ne bo vse skupaj nič pomagalo in da bo ostala Japonska zmagovanka. Njene čete prodirajo v deželo in imajo lahko delo. Ljudje se udajajo, pravega sovražnika ni, vojska se je polastila vseh prometnih sredstev. Nikakor pa še ni mogoče napovedati, kak bo konec te vojske na daljnem vzhodu. Ako se organizira in dvigne v boju več milijonski narod, tedaj bo grozovita morija. Društvo narodov dosedaj še ni posredovalo.

Preganjanja.

Značilen pojav, ki ga lahko vidiš skoro pri vsakem koraku, je nasprotovanje in sovražstvo proti katoliški Cerkvi. Koliko se govori, koliko se porabi vsak dan tiskarskega črnila, kaj vse se stori, da bi Cerkev oblatili, osovražili, zmanjšali njen vpliv in onemogočili njeno delo. Tako je danes, ravno tako je bilo tudi pred sto in tisočletji, tako je bilo takoj od začetka, ko se je pojavila katoliška Cerkev na svetu. Je, kakor da bi vsa stoletja z besnostjo govorila besede, ki jih je imel za svoje geslo strašni sovražnik cerkve, Volter: »Dol z nesramnico!« Mnoge to nasprotovanje in sovražstvo bega, da se Cerkev sramujejo, da se ji odmikajo in odtujejo. A človek, ki misli, se ne da nič begati.

Ali ni bilo to sovražstvo in preganjanje katoliške Cerkve napovedano? Ali ni povedal Kristus, da bodo butale ob njegovo Cerkev peklenške sile? Ko se je poslavljajal od apostolov, jim je napovedal na svetu sovražstvo in preganjanje. »Iz shodnic vas bodo metali, pride celo ura, da bode vsak, ki vas umori, mislil, da stori Bogu uslugo,« to je bil pogled, ki ga je pokazal Kristus v prihodnost apostolom in Cerkvi. Besno sovražstvo, najgroznejše preganjanje napoveduje Cerkev tudi skrivno razodetje sv. Janeza. Ali bomo sedaj zbegani, ali bomo dvomili nad Cerkvijo, ali se bomo odmikali od nje, če se izpolnjuje, kar je bilo napovedano? Veliko resnih ljudi je ravno to preganjanje Cerkve pripravilo do tega, da so postali katoličani in so se oklenili Cerkve z vsem srcem. Sklepali so: »Kristus je napovedal svoji Cerkvi preganjanje. Nobena druga ustanova na svetu pa ni bila osovražena in preganjana tako kakor katoliška Cerkev. Zato je gotovo ona prava Kristusova Cerkev.«

Ne bomo se dali begati od sovražstva proti Cerkvi, če pogledamo, zakaj to nasprotovanje. Ko je Kristus napovedal nasprotovanje in sovražstvo, je označil tudi vzrok tega nasprotovanja, ko je rekel: »Ako vas svet sovraži, vedite, da je sovražil mene prej ko vas. Če so mene preganjali, bodo preganjali tudi vas.« Da, ker v Cerkvi živi naprej Kristus, Kristusov duh, zato vso nasprotovanje in besnenje proti Cerkvi. A zakaj? Kitajci imenujejo pregovor: »Ko bi Bog prišel na zemljo, bi mu ljudje pobili šipe.« Kristus, Sin božji je prišel in res se je to zgodilo. Kako nasprotovanje je doživel, kako so ga imeli za škodljivca izraelskega ljudstva in zahtevali njegovo skrb. To pa radi tega, ker so pričakovali od njega, da bo povzdignil izraelsko ljudstvo za prvo na zemlji, da si bo lahko grabilo bogastvo, da bo lahko samo uživalo, a Kristus ni hotel vedeti o vsem tem nič, temveč je po-